

opnaas, er saa meget værd, at Ulejligheden derved virkelig ikke i Forhold til det opnaaede kan siges at være for stor.

Et Mindretal i Udvalget, et Mindretal paa 2 Medlemmer, har ikke deltaget i at stille Vædringsforslag til det foreliggende Lovforslag, men har ganske vist alligevel deltaget i Behandlingen af Lovforslaget inde i Udvalget. De to ærede Medlemmer ere fremkomne med en særskilt Betænkning, hvori de erklære, at de ikke betragte det foreliggende Forslag som et Grundlag, de være i Stand til at bygge videre paa. Jeg skal i Djeblittet ikke komme videre ind paa de to ærede Medlemmers Stilling til Forslaget, jeg skal blot tilføje det, at de to ærede Medlemmer ogsaa indenfor Udvalget havde anstændigt, at de muligen vilde stille et Vædringsforslag til Lovforslaget, der gik ud paa en Ombannelse af Forslaget, eller vel rettere sagt gik ud paa at fremstille et fuldstændigt nyt Forslag heri Tinget. Men, som de to ærede Medlemmer gjorde gældende i Udvalget, først maatte de forlange en Opfordring af Udvalget til at fremkomme med et saadant Forslag, og da Udvalget ikke sølte sig besøjet til at fremsætte denne Opfordring, gjorde de det ikke. Jeg maa maatte komme saa meget ind paa Udvalgets Arbejde, at jeg tør udtale, at det jo ganske vist ogsaa var andres Tanke, de havde lystet med, hvorfor de mente, at de ikke vilde være i Stand til at fremsætte deres Forslag saa tidligt, som Udvalget ellers kunde blive færdigt med sit Arbejde. Hvad Grunden i øvrigt er til, at de to ærede Medlemmer ikke ere fremkomne med noget Forslag, er jeg uvidende om, og det kommer det selvfølgelig heller ikke an paa. Vi se jo, at et andet æret Medlem, et æret Medlem udenfor Udvalget, nemlig det ærede Medlem for Bejle Amts 2den Valgkreds (Berg), har taget Tanken op og er fremkommen med et Vædringsforslag til det foreliggende Lovforslag, som jo nok fremtræder som et Vædringsforslag, men i Virkeligheden er et helt nyt Forslag. Hvor vidt det ærede Medlem ogsaa har lystet med andres Tanke, har taget andres Tanke op, kan jeg jo ikke være vidende om, men naar det ærede Medlem senere faar Ordet for sit Forslag, saa vi selvfølgelig ogsaa det at vide. Naar i øvrigt de to ærede Medlemmer af Udvalget, som jeg har nævnt, undtages, har det øvrige Udvalg, kan jeg sige, været entigt om at kunne give sin Tilslutning til, at det foreliggende Forslag i Virkeligheden er et Grundlag til at bygge videre paa. Jeg maa dog gøre den Bemærkning, at et andet Mindretal i Udvalget ganske vist i Betænkningen har taget en vis

Afstand derfra, men i øvrigt er gaaet med til at opstille Vædringsforslag til det foreliggende Forslag. De af dette Mindretal stillede Vædringsforslag skal jeg heller ikke ved denne Lejlighed foreløbig komme ind paa; jeg vil med Hensyn til de af dette Mindretal stillede Vædringsforslag afvente de Udtalelser, der maatte fremkomme fra det.

Efter disse indledende Bemærkninger skal jeg tillade mig at gaa over til at omtale de af Flertallet her stillede Vædringsforslag til Lovforslaget. Det Vædringsforslag, som Udvalget med Undtagelse af de to ærede Medlemmer har stillet under Nr. 1 til § 1 gaar kun ud paa at frigøre Forslaget fra den Forbindelse, hvori det var sat med Forslaget om de anerkendte Sygefasser. I og for sig har Flertallet i Udvalget været af den Ansættelse, at der egentlig ikke var nogen Grund til at fastholde den Forbindelse, hvori Forslaget staaer til det andet Forslag om anerkendte Sygefasser, og da man tillige i ethvert Tilfælde ikke var sikker paa, at der i denne Samling vilde udkomme nogen Lov om anerkendte Sygefasser, har Udvalgets Flertal fundet, at det var rigtigt, at udflyde det foreliggende Forslag fra den Forbindelse, hvori det var sat med Sygefasseloven. De Udtryk, der ellers ere benyttede i de foreliggende Vædringsforslag, ere i det væsentligste hentede fra de Udtryk, der findes i Forslaget til anerkendte Sygefasser; kun er der gjort den Forandring eller dog den væsentlige Forandring i Udtrykkene, at man har flyttet Ordet „ubemidlet“, saaledes at Ordet „ubemidlede“ kommer til at staa foran samtlige de der nævnte Personer. I det hele taget er man gaaet ud fra, at Forslaget burde være af en saadan Art, at det kun gjaldt ubemidlede, og man har derfor fundet, at det var rigtigt, at man begyndte netop med Udtrykket „ubemidlede“. — Angaaende Vædringsforslaget under Nr. 5 til § 2 skal jeg kun gøre opmærksom paa, at der derigennem foreslaas en Udvidelse af de Virksomheder, der falde ind under Forslaget, idet man er gaaet ud fra, at disse Arbejdere, som ere bestaetigede paa Oplagspladser, Expeditioner eller Balthusvirksomheder, ere udsatte for saa megen Fare for at kunne komme til en Ulykke, at det vilde være rigtigt ogsaa at optage disse under Bestemmelserne i Lovforslaget. — Under Nr. 6 til § 2 findes en Vædring, som ogsaa er en Udvidelse af Forslaget, i det man er gaaet ud fra, at det ikke just skulde være saadan, at vedkommende drev den nævnte Forretning som Erhverv, men at det vilde være